Lietas Nr. 133051014
Lietas arhīva Nr. 1-0029-15/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 20.martā

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Naruška
izskatīja rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc SIA "/nosaukums/", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, sūdzības par Valsts darba inspekcijas 2014.gada 22.jūlija lēmumu Nr.2014-05-04/183-2014-05-05/379.

Aprakstošā daļa

Zemgales reģionālās Valsts darba inspekcijas inspektore (turpmāk – Amatpersona) 2014.gada 11.jūnijā pieņēma lēmumu Nr.12R-1113-2014-3 par administratīvā soda uzlikšanu SIA/Nosaukums / (turpmāk arī - SIA) 500 *euro* apmērā.

Lēmuma konstatējošā daļā norādīts, ka:

1) SIA nav izmaksājusi 2013.gada augusta, septembra un oktobra darba samaksu /pers. B/ un /pers. C/;
2) SIA nav izmaksājusi 2013.gada septembra darba algu /pers. D/;
3) SIA nav izmaksājusi /pers. B/, /pers. C/, /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/ atlīdzību par dīkstāvi 2013.gada novembrī;
4) SIA nav izmaksājusi kompensāciju par neizmantoto ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu darbiniekiem, kuri ir atlaisti laikā no 2013.gada augusta līdz novembrim.

Tādējādi tika pārkāpta Darba likuma (turpmāk - DL) 74.panta otrā un trešā daļa, 69.panta pirmā daļa un 128.panta pirmā daļa. Šāds nodarījums veido administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 41.panta pirmās daļas.

Nepiekrītot šim sākotnējam lēmumam, SIA to apstrīdēja.

Ar Valsts darba inspekcijas (turpmāk – VDI) 2014.gada 22.jūlija lēmumu Nr.2014-05-04/183-2014-05-05/379 (turpmāk – Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Lēmumā norādīti šādi apsvērumi.

Veicot lietā esošo materiālu analīzi, VDI direktora vietniece secina sekojošo.

Lietā atrodas /pers. C/ 14.02.2014. iesniegums Rīgas reģionālajai VDI, kurā norādīts, ka 29.11.2013. ir izbeigtas darba tiesiskās attiecības ar SIA, bet SIA nav izmaksājusi /pers. C/ pienākošās naudas summas.

Saskaņā ar /pers. B/ 14.02.2014. iesniegumu Rīgas reģionālajai VDI 29.11.2013. ir izbeigtas darba tiesiskās attiecības ar SIA, bet SIA nav izmaksājusi /pers. B/ pienākošās naudas summas.

SIA un /pers. B/ 14.08.2013. darba līguma Nr.DL/8/2013 3.1.punktā ir noteikta mēneša alga Ls 270. Saskaņā ar minētā līguma 3.2.punktu darba samaksa tiek izmaksāta katra mēneša 15.datumā par iepriekšējo mēnesi. 3.3.punkts paredz darba samaksas izmaksu ar pārskaitījumu uz bankas kontu. 4.4.punkts nosaka normālo darba laiku - 40 stundu darba nedēļa.

SIA un /pers. C/ 14.08.2013. darba līguma Nr.DL/9/2013 3.1.punktā ir noteikta mēneša alga Ls 270. Saskaņā ar minētā līguma 3.2.punktu darba samaksa tiek izmaksāta katra mēneša 15.datumā par iepriekšējo mēnesi. 3.3.punkts paredz darba samaksas izmaksu ar pārskaitījumu uz bankas kontu.

4.4.punkts nosaka normālo darba laiku - 40 stundu darba nedēļa.

SIA darbinieku 2013.gada augusta darba laika uzskaites tabelē ir fiksētas /pers. C/ 140 darba stundas un /pers. B/ 140 darba stundas. Saskaņā ar SIA 26.03.2014. ZRVDI iesniegto SIA darbinieku 2013.gada augusta algu sarakstu Nr.2013/08 /pers. C/ par augustu izmaksai ir aprēķināti Ls 107,38, /pers. B/ - Ls 117,91.

SIA darbinieku 2013.gada septembra darba laika uzskaites tabelē ir fiksētas /pers. C/ 168 darba stundas un /pers. B/ 168 darba stundas. Saskaņā ar SIA 26.03.2014. ZRVDI iesniegto SIA darbinieku 2013.gada septembra algu sarakstu Nr.2013/09 /pers. C/ par septembri izmaksai ir aprēķināti Ls 193,43, /pers. B/ - Ls 212,63.

SIA darbinieku 2013.gada oktobra darba laika uzskaites tabelē ir fiksētas /pers. C/ 184 darba stundas un /pers. B/ 184 darba stundas. Saskaņā ar SIA 26.03.2014. ZRVDI iesniegto SIA darbinieku 2013.gada oktobra algu sarakstu Nr. 10/2013 /pers. C/ par oktobri izmaksai ir aprēķināti Ls 193,43, /pers. B/ - Ls 212,63.

Ņemot vērā iepriekšminēto, VDI konstatē, ka /pers. C/ par darbu 2013.gada augustā, septembrī un oktobrī izmaksai aprēķināti kopā - Ls 494,24, bet /pers. B/ - Ls 543,17.

15.04.2014. paskaidrojumā Iesniedzēja, atbildot uz Zemgales reģionālās VDI jautājumu "par darba samaksas izmaksu /pers. C/, /pers. B/ par 2013.gada augustu, septembri, oktobri (..)" norāda, ka: "Darba samaksas tika veiktas, bet ne no uzņēmuma konta, bet gan no uzņēmuma kases un uzņēmuma vadītājas privātā SEB konta (..)".

Saskaņā ar lietā esošajiem AS "SEB banka" maksājumu uzdevumiem fiziskā persona /pers. K/:

1) 26.10.2013. ir izmaksājusi /pers. B/ Ls 200 ("IEMAKSA");

2) 04.10.2013. ir izmaksājusi /pers. B/ Ls 150 ("IEMAKSA");

3) 25.11.2013. ir izmaksājusi /pers. C/ Ls 55 ("IEMAKSA");

4) 26.10.2013. ir izmaksājusi /pers. C/ Ls 200 ("IEMAKSA");

5) 04.10.2013. ir izmaksājusi /pers. C/ Ls 150 ("IEMAKSA").

Ņemot vērā iepriekšminēto, VDI konstatē, ka fiziskā persona /pers. K/, norādot maksājuma mērķi "IEMAKSA", kopā ir izmaksājusi /pers. B/ - Ls 350, bet /pers. C/ - Ls 405.

VDI ieskatā, ņemot vērā /pers. C/ un /pers. B/ iesniegumos Rīgas reģionālajai VDI norādīto par pienākošos naudas neizmaksāšanu, kritiski ir vērtējams SIA 15.04.2014. paskaidrojums, kā arī iesniegtie AS "SEB banka" maksājumu uzdevumi. VDI ieskatā maksājumu mērķis "IEMAKSA" nenorāda uz to, ka tādējādi ir izmaksāta darba samaksa. Turklāt konstatējams, ka SIA par 2013.gada augustu, septembri un oktobri:

1) /pers. C/ ir jāizmaksā Ls 494,24, savukārt lietā esošie AS "SEB banka" maksājumu uzdevumi apliecina, ka /pers. K/ ir izmaksājusi /pers. C/ – Ls 405;

2) /pers. B/ ir jāizmaksā Ls 543,17, savukārt lietā esošie AS "SEB banka" maksājumu uzdevumi apliecina, ka /pers. K/ ir izmaksājusi /pers. B/ - Ls350.

VDI vērš uzmanību uz 15.04.2014. aktu par konstatētajiem faktiem, kurā Zemgales reģionālā VDI ir fiksējusi, ka: "(..) nav gūts dokumentārs apstiprinājums, ka SIA "/nosaukums/" ir izmaksājusi darba samaksu par 2013.gada augustu, septembri, oktobri /pers. B/, /pers. C/ (..)". Iepriekšminēto aktu, neizsakot iebildumus, ir parakstījusi arī SIA.

DL 69.panta pirmā daļa nosaka darba devēja pienākumu izmaksāt darba samaksu ne retāk kā divas reizes mēnesī, ja darbinieks un darba devējs nav vienojušies par darba samaksas izmaksu reizi mēnesī.

Ņemot vērā iepriekšminēto, pamatoti ir konstatēts DL 69.panta pirmās daļas pārkāpums, par ko administratīvā atbildība ir noteikta LAPK 41.panta pirmajā daļā.

Lēmuma konstatējošajā daļā norādīts, ka: "(..) Pārbaudot darba samaksas aprēķina un izmaksas dokumentus, nav gūts dokumentārs apstiprinājums tam, ka SIA ir izmaksājusi (..) par 2013.gada septembri aprēķināto darba algu /pers. D/ (..)".

SIA darbinieku 2013.gada septembra darba laika uzskaites tabelē ir fiksētas /pers. D/ 80 darba stundas. Saskaņā ar SIA 26.03.2014. Zemgales reģionālās VDI iesniegto SIA darbinieku 2013.gada septembra algu sarakstu Nr.2013/09 /pers. D/ par septembri izmaksai ir aprēķināti Ls 97,77.

Lietā atrodas Zemgales reģionālās VDI 09.04.2014. uzaicinājums Nr.2014-12OS-08/309, ar kuru SIA tika uzaicināta ierasties 15.04.2014. Zemgales reģionālās VDI ar SIA darbinieku darba samaksas aprēķina un izmaksas dokumentiem no 2013.gada augusta līdz decembrim.

15.04.2014. akta par konstatētajiem faktiem, Zemgales reģionālās VDI norada, ka: "(..) nav gūts

dokumentārs apstiprinājums, ka SIA ir izmaksājusi (..) par 2013.gada septembri aprēķināto algu /pers. D/ (..)". Iepriekšminēto aktu, neizsakot iebildumus, ir parakstījusi arī SIA.

Ņemot vērā iepriekšminēto, pamatoti ir konstatēts DL 69.panta pirmās daļas pārkāpums, par ko administratīvā atbildība ir noteikta LAPK 41.panta pirmajā daļā.

Lēmuma konstatējošajā daļā norādīts, ka: "(..) 2013.gada novembra mēnesī (..) darbinieki nav nodrošināti ar darbu, proti, radusies dīkstāve darba devēja vainas dēļ. Samaksa par dīkstāvi nav izmaksāta /pers. B/, /pers. C/, /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/".

DL 74.panta otrā un trešā daļa noteic, ka darbinieka saistība uzskatāma par izpildītu un darba devējam ir pienākums izmaksāt darba samaksu/ vidējo izpeļņu darbiniekam, kuram ir noteikta laika alga/ akorda alga arī gadījumos, ja darba devējs darbinieku nenodarbina vai arī neveic darbinieka saistības izpildījuma pieņemšanai nepieciešamās darbības (dīkstāve).

SIA un /pers. F/ 27.09.2013. darba līguma Nr.DL35/2013 3.1.punktā ir noteikta mēneša alga Ls 270. Saskaņā ar minētā līguma 3.2.punktu darba samaksa tiek izmaksāta katra mēneša 15.datumā par iepriekšējo mēnesi. 3.3.punkts paredz darba samaksas izmaksu ar pārskaitījumu uz bankas kontu. 4.punkts nosaka normālo darba laiku - 40 stundu darba nedēļa.

Lietā atrodas SIA darbinieku 2013.gada novembra darba laika tabele, kurā nav fiksēts /pers. B/, /pers. C/, /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/ darbs novembrī.

Saskaņā ar SIA 26.03.2014. Zemgales reģionālās VDI iesniegto SIA darbinieku 2013.gada novembra algu sarakstu Nr.2013/11 darba alga par novembri nav aprēķināta /pers. B/, /pers. C/, /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/. Saskaņā ar SIA 13.05.2014. Zemgales reģionālās VDI iesniegto SIA darbinieku atvaļinājuma kompensāciju un dīkstāves apmaksas 2013 sarakstu atlīdzība par dīkstāvi 2013.gada novembrī aprēķināta visiem minētajiem darbiniekiem.

13.05.2014. aktā par konstatētajiem faktiem Zemgales reģionālās VDI ir fiksējusi, ka: "Uzrādīti darba samaksas aprēķina dokumenti, kur redzams, ka darbiniekiem, kuriem 2013.gada novembrī bija dīkstāve ir aprēķināta samaksa par dīkstāvi (..) Samaksa par dīkstāvi (..) nav izmaksāta /pers. B/, /pers. C/, /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/, /pers. H/, /pers. I/ (..)". Iepriekšminēto aktu, neizsakot iebildumus, ir parakstījusi arī SIA.

Ņemot vērā iepriekšminēto, pamatoti ir konstatēts DL 74.panta otrās un trešās daļas pārkāpums, par ko administratīvā atbildība ir noteikta LAPK 41.panta pirmajā daļā.

Lēmuma konstatējošajā daļa noradīts, ka: "(..) laika perioda no 2013.gada augusta līdz novembrim atlaistajiem darbiniekiem, izbeidzot darba tiesiskās attiecības, nav izmaksāta kompensācija par neizmantoto atvaļinājumu atlaišanas dienā (..)".

/pers. C/ un /pers. B/ 14.02.2014. iesniegumos Rīgas reģionālajai VDI norāda, ka 29.11.2013. ir izbeigtas darba tiesiskās attiecības ar SIA, bet SIA nav izmaksājusi kompensāciju par atvaļinājumu.

DL 128.panta pirmā daļa nosaka, ka, atlaižot darbinieku no darba, visas naudas summas, kas viņam pienākas no darba devēja, izmaksājamas atlaišanas dienā.

Lietā atrodas 28.11.2013. vienošanās par darba līgumu izbeigšanu 29.11.2013. starp SIA un /pers. B/, SIA un /pers. F/, SIA un /pers. C/.

VDI lietā nekonstatē /pers. E/, /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/ darba tiesisko attiecību izbeigšanas dokumentāciju. Saskaņā ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk - VID) datu noliktavas datiem /pers. E/ un /pers. I/ ir zaudējis darba ņēmēja statusu 29.11.2013., /pers. G/ un /pers. H/ -15.11.2013.

Lietā atrodas Zemgales reģionālās VDI 09.04.2014. uzaicinājums Nr.2014-12OS-08/309, ar kuru SIA tika uzaicināta ierasties 15.04.2014. Zemgales reģionālās VDI ar SIA darbinieku darba samaksas aprēķina un izmaksas dokumentiem no 2013.gada augusta līdz decembrim.

15.04.2014. aktā par konstatētajiem faktiem, Zemgales reģionālās VDI norāda, ka: "(..) Uzrādīts aprēķins par atvaļinājuma kompensācijas aprēķinu (..) Atvaļinājuma kompensācijas aprēķinātas 2013.gada augustā, septembrī, oktobrī, novembrī atlaistajiem darbiniekiem (..) atvaļinājuma kompensāciju izmaksas dokumenti nav uzrādīti (..) Darbiniekiem pienākošā darba samaksa nav izmaksāta atlaišanas dienā (..)". Iepriekšminēto aktu, neizsakot iebildumus, ir parakstījusi arī SIA.

Ņemot vērā iepriekšminēto, pamatoti ir konstatēts DL 128.panta pirmās daļas pārkāpums, par ko administratīvā atbildība ir noteikta LAPK 41 .panta pirmajā daļā.

No lietai pievienotajiem pierādījumiem neizriet, ka šajā lietā pastāvētu apstākļi, kas liecinātu, ka Amatpersona ir kļūdījusies attiecībā uz konstatētajiem faktiem.

Saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturto daļu valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu. Savukārt SIA ir

ieinteresēta sev labvēlīgā lietas iznākumā.

Fakts, ka Amatpersonas secinājumi atšķiras no SIA viedokļa, nav uzskatāms par pamatu secinājumam, ka tāpēc konstatētie fakti nebūtu ņemami vērā un attiecīgi būtu apšaubāms lēmuma tiesiskums.

VDI norāda, ka iestādei/amatpersonai, kas pieņem lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, nav obligāts pienākums savākt visus iespējamos pierādījumus administratīvā pārkāpuma lietā, ja iepriekš savākto pierādījumu kopums pilnībā ļauj izdarīt secinājumus par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

LAPK 41.panta pirmā daļa noteic, ka par darba tiesiskās attiecības regulējošo normatīvo aktu pārkāpšanu, izņemot gadījumus, kas noteikti šā panta otrajā un trešajā daļā - izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu darba devējam - juridiskajai personai - no EUR 70 līdz EUR 1100.

Lēmuma sadaļā „Soda lieluma izvērtējums" ir sniegta norāde, ka, uzliekot administratīvo naudas sodu, Amatpersona ir pamatojusies uz Metodiskajiem noteikumiem (skat. http://www.vdi.gov.lv/lv/par-mums/valsts-darba-inspekcija/ metodiskie-ieteikumi-administrativo-sodu-apmera-noteiksanai/) un ņēmusi vērā to, ka SIA izdarītais pārkāpums atzīstams par nozīmīgu pārkāpumu, kas izdarīts aiz neuzmanības.

Izvērtējot SIA izdarīto administratīvo pārkāpumu, VDI pievienojas Amatpersonas secinājumam, ka SIA izdarītais pārkāpums ir nozīmīgs un izdarīts aiz neuzmanības, jo administratīvā pārkāpuma lietā esošie paskaidrojumi, kā arī SIA sūdzība par lēmumu liecina, ka SIA nav paredzējusi kaitīgo seku iestāšanās iespēju, kaut gan tai vajadzēja un tā varēja tās paredzēt.

Atbilstoši Metodisko noteikumu pielikumam, ņemot vērā pārkāpuma veidu (nozīmīgs pārkāpums) un vainas formu (neuzmanība), SIA ir piemērojams naudas sods robežās no 500 *euro* līdz 700 *euro*. Konkrētajam pārkāpuma veidam un vainas formai noteiktā vidējā naudas soda apmērs ir (500+700)/2 jeb 600 *euro*.

VDI konstatē, ka SIA ir piemērots naudas sods Metodisko noteikumu konkrētā diapazona minimālajā apmērā, proti, 500 *euro* apmērā. VDI piešķir nozīmi, ka Amatpersona, pieņemot lēmumu, ir ņēmusi vērā to, ka iepriekš nav konstatēti SIA pieļauti darba tiesisko attiecību normatīvo aktu pārkāpumi. Lietā ir ņemams vērā arī tas, ka SIA nav pierādījusi, ka pārkāpuma rezultātā radītās negatīvās sekas ir tikušas novērstas.

VDI vērš uzmanību, ka administratīvā soda lieluma izvērtēšanai Metodisko noteikumu izmantošana ir pieļaujama, ciktāl tie nav pretrunā ar LAPK normām (skat. Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas 26.06.2014. spriedumu lietā Nr. 127010314).

VDI lietā nekonstatē pretrunas, kas pierāda, ka Amatpersona, pieņemot lēmumu, nav ievērojusi LAPK ceturtās nodaļas "Administratīvā soda uzlikšana" noteikumus.

Nepiekrītot Lēmumam, SIA vērsās Rīgas rajona tiesā ar lūgumu atcelt Lēmumu un izbeigt lietu.

Sūdzībā norādīti šādi apsvērumi.

Lēmumā nav analizēts fakts par dīkstāvi. Kā tas tika norādīts iesniegtajā sūdzībā, DL nav ietvertas atsevišķas prasības saistībā ar dīkstāves konstatēšanu, kā arī pienākums darba devējam ar atbilstošu rīkojumu informēt darbinieku par dīkstāves iestāšanos.

Iesniegtajos paskaidrojumos tika norādīts, ka ar darbiniekiem tika panākta mutiska vienošanās par dīkstāvi, par ko nav saņemtas neviena darbinieka pretenzijas. Līdz ar ko, SIA ieskatā, nav konstatējams DL normu pārkāpums.

Lēmumā ir norādīts, ka nav gūts dokumentārs apliecinājums tam, ka SIA ir izmaksājusi darba samaksu Lēmumā norādītajiem darbiniekiem.

SIA nepiekrīt Lēmumā norādītajam. Darba samaksas izmaksa no uzņēmuma konta netika veikta objektīvu iemeslu dēļ - tā kā uzņēmuma rīcībā uz doto brīdi nebija nepieciešamie naudas līdzekļi, darba samaksa tika veikta, izmantojot privātos bankas kontus, par ko ir iesniegtas bankas kontu izdrukas. Līdz ar ko, SIA ieskatā ir sasniegts mērķis - ir izmaksātas visas darbiniekiem pienākošas naudas summas un nav skartas būtiskas darbinieku ekonomiskās intereses. Nav pamatota norāde Lēmumā, ka maksājuma mērķis "IEMAKSA" nevar tikt uzskatīts par aprēķinātās darba algas maksājuma veikšanu. Kā jau iepriekš tika norādīts - izmaksājot aprēķinātās darba algas summas no kases un privātā bankas konta, ir sasniegts mērķis - ir veikts norēķins ar darbiniekiem.

Saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Dotajā gadījumā, lai arī VDI amatpersona ir vadījusies pēc noteiktajām vadlīnijām soda piemērošanā, uzskata, ka tas nav samērīgs ar izdarīto pārkāpumu. SIA iepriekš nav sodīta par analogu vai

līdzīgu pārkāpumu, kā arī SIA konkrēto pārkāpumu izdarījis aiz neuzmanības. Nav ņemts vērā apstāklis, ka darba samaksa ir veikta no citiem bankas kontiem, kas ir ļāvis izpildīt likumā uzlikto pienākumu - izmaksāt darbiniekiem visas pienākošās naudas summas. Tā kā katrs gadījums ir individuāls, VDI amatpersonai bija jāizvērtē visi lietas apstākļi un jāpiemēro sods, atbilstoši izdarītajam pārkāpumam, nevis tikai vadoties pēc noteiktajām vadlīnijām.

LAPK 41.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka par darba tiesiskās attiecības regulējošo normatīvo aktu pārkāpšanu, izņemot gadījumus, kas noteikti šā panta otrajā un trešajā daļā, izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu darba devējam - fiziskajai personai vai amatpersonai no trīsdesmit pieciem līdz trīssimt piecdesmit euro, juridiskajai personai - no septiņdesmit līdz tūkstoš simt euro.

SIA ieskatā, vadlīnijas soda piemērošanā ir pretrunā ar LAPK normām, jo nosaka nesamērīgi lielu soda apmēru, saskaņā ar izdarīto pārkāpumu. Tā kā SIA ir panācis mutisku vienošanos ar darbiniekiem par dīkstāvi, par ko nav saņemtas pretenzijas, kā arī ir izmaksājusi darbiniekiem pienākošās naudas summas, piemērotais naudas soda apmērs - EUR 500 ir nesamērīgs.

VDI rakstveida paskaidrojumus par iesniegto sūdzību nav sniegusi.

Motīvu daļa

Latvijas APK 288.panta pirmā daļa noteic, ka augstākas iestādes pieņemtu lēmumu persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, kā arī cietušais var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc deklarētās dzīvesvietas, juridiskā persona - pēc tās juridiskās adreses Latvijā. (..).

LAPK 289.^{12}panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas viennozīmīgi ir par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai tiesa nekonstatē.

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka SIA sūdzība nav pamatota un tādēļ noraidāma.

LAPK 41.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka par darba tiesiskās attiecības regulējošo normatīvo aktu pārkāpšanu, izņemot gadījumus, kas noteikti šā panta otrajā un trešajā daļā, izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu darba devējam - fiziskajai personai vai amatpersonai no trīsdesmit pieciem līdz trīssimt piecdesmit *euro*, juridiskajai personai - no septiņdesmit līdz tūkstoš simt *euro*.

DL 69.panta pirmā daļa nosaka darba devēja pienākumu izmaksāt darba samaksu ne retāk kā divas reizes mēnesī, ja darbinieks un darba devējs nav vienojušies par darba samaksas izmaksu reizi mēnesī.

DL 74.panta otrā un trešā daļa noteic, ka darbinieka saistība uzskatāma par izpildītu un darba devējam ir pienākums izmaksāt darba samaksu/ vidējo izpeļņu darbiniekam, kuram ir noteikta laika alga/ akorda alga arī gadījumos, ja darba devējs darbinieku nenodarbina vai arī neveic darbinieka saistības izpildījuma pieņemšanai nepieciešamās darbības (dīkstāve).

DL 128.panta pirmā daļa nosaka, ka, atlaižot darbinieku no darba, visas naudas summas, kas viņam pienākas no darba devēja, izmaksājamas atlaišanas dienā.

LAPK 243.pants noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Pierādījumus, kas būtu atzīstami par nepieļaujamiem un pierādīšanā neizmantojamiem, tiesa nekonstatē.

Atbilstoši LAPK 244.pantam, novērtējot lietā esošos pierādījumus pēc iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa secina, ka SIA ir pārkāpusi DL 69.panta pirmās daļas, 74.panta otrās un trešās daļas un 128.panta pirmās daļas prasības, tās darbībās ir administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts LAPK 41.panta pirmajā daļā, sastāvs, un tās vaina šī administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta.

Tiesa, izvērtējusi pierādījumus un Lēmumā norādīto pamatojumu, secina, ka pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar ko izmanto Latvijas APK 289.^{13} panta trešajā daļā noteikto un pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai daļā par sūdzības iesniedzēja vainu un sodu.

SIA sūdzība par sākotnējo lēmumu pilnībā atbilst tai, kas iesniegta tiesā par Lēmumu un citi apsvērumi tajā nav ietverti, turklāt VDI, pieņemot Lēmumu, visus sūdzībā izvirzītos apsvērumus ir izanalizējusi.

Tiesa nekonstatē, ka VDI nebūtu pienācīgi noskaidrojusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus.

Jauni pierādījumi, kas iestādei nebūtu zināmi un varētu ietekmēt lietas rezultātu, lietā nav.

Izvērtējot visu iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13} pantu, 289.^{18} panta pirmo daļu tiesa

n o s p r i e d a:

Valsts darba inspekcijas 2014.gada 22.jūlija lēmumu Nr.2014-05-04/183-2014-05-05/379 **atstāt negrozītu**, bet SIA "/nosaukums/", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, **sūdzību noraidīt.**

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 (desmit) darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas, sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Naruška